

EXCURSIONS AMB INCÒGNITA

Hi havia una vegada un nin anomenat Miquel , tenia 18 anys i cada dissabte , tant si plovia com si feia neu , anava a fer una excursió amb bicicleta per la muntanya.

El primer dissabte que hi va anar , hi anava amb uns amics seus que desde sempre hi havien anat , però eren més grans que ell , i van anar a un lloc , que no estava molt enfora , Tossals Verds. Quan va tornar no estava cansat , així que va decidir tornar a quedar el dissabte següent amb els seus amics per tornar-hi.

Després de 10 dissabtes seguits d'anar al mateix lloc , ja estava cansat de veure el mateix , i volia descobrir llocs nous . Així que el dissabte següent va quedar a les vuit del matí a la plaça , per anar al Castell d'Alaró. Van partir cap allà , i en arribar al restaurant ell , i dos més ja estaven molt cansats , però el més gran , en Guillem , volia anar fins a dalt de tot , perquè desde allà es podien veure molts de pobles , així que lis va dir als altres que els convidaria a una picada de alguna cosa si i anaven , com que els altres no duïen doblers i tenien molta sed varen tenir de pujar fins a dalt ; en esser allà varen veure un paisatge

inolbidable. Després varen baixar fins al bar-restaurant i es varen aturar a fer una picada i a veure aigua com havia dit en Guillem. Varen fer la picada i varen veure aigua , i a l'hora de pagar , en Guillem , havia dit que ell convidaria i pagaria ell , perquè es pensava que duïa doblers ; va mirar la motxilla però no va trobar cap dobler així que va fer una estratègia , com que estaven a defora i el cambrer també , quan van veure al cambrer que s'acostava per cobrar , ells es varen posar a pedalexar cap avall ; però com que el cambrer ; que era l'amo del bar , que tenia dos cans fermats , els va amollar i els cans van començar a correr darrera tots , el que anava el darrer de tots es va asustar dels cans , va caure de la bicicleta , en Miquel que anava davant ell també va caure. En Miquel es va rompre un peu i l'altre es va fer un esguinç a la cama.

Quan va arribar a casa la seva mare el va renyar i no li va tornar a deixar anar amb bicicleta .

Però ell que era caparrut com una somera , al cap de un mes va tornar a anar amb bicicleta .

Aquest dia van partir cap als Tossals Verds , després van anar al Massanella i finalment van anar a una platja de per Pollença.

En arribar a la platja no hi havia ningú més que ells , es van posar a berenar , i van començar a veure cabrits.Un se li va acudir agafar un cabrit , ja que era un cabrit sauvatge i de la península , així que van pensar una estratègia per caçar-lo.

Després de cullir-lo un d'ells se'l va fermar a l'esquena amb corda que hi havia per allà i el va tapar un poc amb un impermeable.Ja que tenien de passar per devora una casa , que hi havia sa madona i una cussa per defora . Quan ell va passar la cussa el va seguir però no molt de temps ja que feia massa via.

Quan van arribar un se'l va endur a casa seva ja que vivia a un camp i el podia tenir.

Deprés de uns dies de tenir-lo , i el seu pare renyar-lo perquè no el volia ;per si era algun delictes i no volia anar a la presó.Aquest va anar a xerrar amb un que duu això del animals salvatges , i aquest li va dir que el podien matar si volien perquè era una raça de la península.

Però com que ells no el volien matar el varen deixar anar .I al final el cabrit a viscut i ells no s'han ficat amb cap embolic.